

Text on the occasion of the exhibition "It's a small world after all" at Kusseneers Gallery 2016

IT'S A SMALL WORLD AFTER ALL

Control- or the lack of it- has always been the leitmotiv in Caroline Van den Eynden most recent work. Time, place and specific events are the concepts whereupon she focuses in her work.

Caroline extends her mental boundaries and looks for her limits. She tries to convert the things she personally considers elusive or incomprehensible, into images. Memories keep playing an important role in this process. With the works the memories merge almost seamlessly into contemporary events. An interaction between short- and long-term memory. It's all about world shaking events that leave an important and strong impression on her like elections, attempts, fraud and discrimination... But her works could also be placed in a wider context. Caroline wants to refer particularly to a recurrent pattern. Especially, since we like to speculate about what is about to happen and we are either astonished or emotional the moment something happens and like to compare our different opinions afterwards. In the end nothing seems to be correct. Or yet...the exact point of time in which every event occurs.

The works refer to that "time"- the time before, during and after a particular event. Knowing the exact moment an event happens gives you a feeling of control. All this forms a stark contrast with everything discussed before, all the uncertainties and loss of control. In her works.

Caroline transforms this chaos into a shambles of industrial pipes. Water- and gas conduits merge into light constructions and end (or begin) with banisters in unexpected and sometimes even magical places. The different kinds of steel conduits emerging from her memories are an indirect reference to the complete context surrounding every event, the deeper explanations that are often non existing. That's how she feels about reality- the mergers look very natural and make up a balanced whole.

Controle – of het gebrek daaraan – is de algemene leidraad geweest voor het recente werk van Caroline Van den Eynden. Tijd, plaats en specifieke gebeurtenissen zijn begrippen waarop dit wordt toegepast in haar werk.

Caroline verlegt haar mentale grenzen en zoekt haar limieten op. Voor zichzelf ongrijpbare en 'onbegrijpbare' zaken probeert ze in beelden om te zetten. Herinneringen blijven hierbij een belangrijke factor. Bij de werken gaan herinneringen bijna naadloos over in hedendaagse gebeurtenissen. Een wisselwerking tussen het korte en lange termijngeheugen. Het gaat over wereldse gebeurtenissen die bij haar een belangrijk en sterk gevoel teweeg brengen zoals verkiezingen, aanslagen, fraude en discriminatie... Maar de werken zouden ook in een ruimere tijdsgeschiedenis geplaatst kunnen worden. Caroline wil vooral refereren naar een wederkerend patroon. Namelijk, we speculeren graag over wat er zal komen, we zijn verbaasd en/of emotioneel op het moment zelf en nadien houden we er graag een verschillende mening aan over. Uiteindelijk blijkt niets exact te zijn. Of toch... het tijdstip van iedere gebeurtenis.

De werken verwijzen naar die 'tijd' – de tijd vóór, tijdens en na een bepaalde gebeurtenis. Het exacte tijdstip van het gebeuren geeft je een gevoel van controle. Dit staat in contrast met de in de daarvoor besproken onzekerheden en verlies van controle. Deze chaos wordt door Caroline in haar werken omgezet naar een industriële wirwar van leidingen. Water- en gasleidingen gaan over in lichtconstructies en eindigen (of beginnen) met balustrades op onverwachte en soms zelfs magische plaatsen. De verschillende soorten stalen leidingen vanuit haar herinneringen zijn een onrechtstreekse verwijzing naar de gehele context rond elke gebeurtenis, de diepere verklaringen die er vaak dus niet zijn. Zo voelt ze de realiteit aan – de overgangen lijken zeer natuurlijk en vormen als dusdanig een sluitend geheel.